

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 11ης Μαρτίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Άρθρο 5, σημείο 3 – Παράδοση υπό την προϋπόθεση διαμεταγωγής του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως με σκοπό την εκεί έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως – Χρόνος της διαμεταγωγής – Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ – Άρθρο 3, παράγραφος 3 – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 8 – Προσαρμογή της ποινής η οποία επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως – Άρθρο 25 – Εκτέλεση ποινής στο πλαίσιο του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ»

Στην υπόθεση C-314/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 1ης Μαΐου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Μαΐου 2018, στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του

SF,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, Κ. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του τετάρτου τμήματος, D. Šváby, Κ. Jürimäe και Ν. Rîșcăr (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Pikamäe

γραμματέας: M. Ferreira, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Μαρτίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο SF, εκπροσωπούμενος από την T. E. Korff και τον T. O. M. Dieben, advocaten,
- η Openbaar Ministerie, εκπροσωπούμενη από τον K. van der Schaft, καθώς και από τις L. Lunshof και N. Bakkenes,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman, C. S. Schillemans και M. A. M. de Ree,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την G. Hodge και τον A. Joyce, επικουρούμενους από τη L. Dempsey, BL,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Faraci, avvocato dello Stato,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη J. Schmoll,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον S. Brandon, επικουρούμενο από τον D. Blundell, barrister,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 3, και του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), καθώς και του άρθρου 1, στοιχεία α' και β', του άρθρου 3, παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 8, παράγραφος 2, και του άρθρου 25 της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), όπως τροποποιήθηκαν με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584 και απόφαση-πλαίσιο 2008/909, αντιστοίχως).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικά με την εκτέλεση, στις Κάτω Χώρες, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από τον Judge of the Canterbury Crown Court (δικαστή του ανώτερου ποινικού δικαστηρίου της περιφέρειας του Canterbury, Ηνωμένο Βασίλειο), για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά του SF, Ολλανδού υπηκόου.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 έχουν ως εξής:
  - «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι

ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.»

4 Κατά το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

5 Στα άρθρα 3, 4 και 4α της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου παρατίθενται οι λόγοι υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτέλεσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

6 Το άρθρο 5 της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

3) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς τον σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909

7 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909 ορίζει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου, νοούνται ως:

α) “καταδικαστική απόφαση”: η αμετάκλητη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου του κράτους έκδοσης, με την οποία επιβάλλεται ποινή κατά φυσικού προσώπου

- β) “ποινή”: οποιαδήποτε στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο που επισύρει στέρηση της ελευθερίας, τα οποία επεβλήθησαν από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας επί ποινικού αδικήματος για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα·
- γ) “κράτος έκδοσης”: το κράτος μέλος στο οποίο εξεδόθη η καταδικαστική απόφαση·
- δ) “κράτος εκτέλεσης”: το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η καταδικαστική απόφαση, προκειμένου να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί.»
- 8 Το άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου έχει ως εξής:
- «1. Σκοπός της παρούσας απόφασης-πλαίσιο είναι η θέσπιση των κανόνων σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος, προκειμένου να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου, αναγνωρίζει καταδικαστική απόφαση και εκτελεί την ποινή.
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται εφόσον ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης.
3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται μόνο στην αναγνώριση καταδικαστικών αποφάσεων και την εκτέλεση ποινών κατά την έννοια της απόφασης-πλαίσιο. Το γεγονός ότι, πέραν της ποινής, επιβάλλεται πρόστιμο και/ή δήμευση, που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, ανακτηθεί ή εκτελεσθεί, δεν εμποδίζει τη διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης. Η αναγνώριση και εκτέλεση τέτοιων χρηματικών ποινών ή αποφάσεων δήμευσης σε άλλο κράτος μέλος βασίζεται στις νομοθετικές πράξεις που ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών και ειδικότερα στην απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών [(ΕΕ 2005, L 76, σ. 16)] και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε αποφάσεις δήμευσης [(ΕΕ 2006, L 328, σ. 59)].
4. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των βασικών νομικών αρχών που κατοχυρώνονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»
- 9 Το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής», ορίζει τα ακόλουθα:
- «1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίζει την καταδικαστική απόφαση η οποία διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 και κατά τη διαδικασία του άρθρου 5 και λαμβάνει πάραυτα κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής, εκτός εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να προβάλει κάποιον από τους λόγους μη αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπει το άρθρο 9.
2. Αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη διάρκειά της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να προσαρμόσει την ποινή μόνον όταν [η] ποινή αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού δικαίου. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης.
- [...]
4. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκειά της.»

- 10 Το άρθρο 25 της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εκτέλεση ποινών βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, οι διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο εφαρμόζονται κατ' αναλογία, στο μέτρο που συνάδουν με τις διατάξεις της ανωτέρω απόφασης-πλαίσιο, στην εκτέλεση όταν ένα κράτος μέλος αναλαμβάνει να εκτελέσει την ποινή σε περιπτώσεις του άρθρου 4, [σημείο] 6, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ ή εάν, ενεργώντας βάσει του άρθρου 5, [σημείο] 3, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιο, έχει επιβάλει τον όρο ότι ο κατάδικος πρέπει να επιστρέψει στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να εκτίσει την ποινή, ούτως ώστε να αποφευχθεί η ατιμωρησία του.»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 11 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του Overleveringswet (νόμου περί παραδόσεως) (Stb. 2004, αριθ. 195, στο εξής: OLW), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην ολλανδική έννομη τάξη η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, προβλέπει τα εξής:

«Η παράδοση Ολλανδού υπηκόου δύναται να επιτραπεί εφόσον ζητηθεί για τις ανάγκες ποινικής έρευνας στρεφομένης εναντίον του και εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως εκτιμά ότι διασφαλίζεται ότι, αν ο εν λόγω υπήκοος καταδικαστεί σε αμετάκλητη στερητική της ελευθερίας ποινή για τις πράξεις για τις οποίες δύναται να επιτραπεί η παράδοση στο κράτος μέλος εκτελέσεως, θα μπορεί να εκτίσει την ποινή αυτή στις Κάτω Χώρες.»

- 12 Το άρθρο 28, παράγραφος 2, του νόμου αυτού ορίζει τα ακόλουθα:

«Αν το rechtbank [πρωτοδικείο] διαπιστώσει [...] ότι η παράδοση δεν δύναται να επιτραπεί [...], στο ίδιο απόκειται να αρνηθεί την εν λόγω παράδοση με την απόφασή του.»

- 13 Το άρθρο 2:2, παράγραφος 1, του Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (νόμου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών ανεξαρτήτως της αναστολής τους) (Stb. 2012, αριθ. 333, στο εξής: WETS), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην ολλανδική έννομη τάξη η απόφαση-πλαίσιο 2008/909, ορίζει τα εξής:

«Ο υπουργός είναι αρμόδιος για την αναγνώριση δικαστικής απόφασης η οποία διαβιβάζεται από κράτος μέλος έκδοσης προς τον σκοπό της εκτέλεσής της στις Κάτω Χώρες.»

- 14 Το άρθρο 2:11 του νόμου αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Ο υπουργός διαβιβάζει τη δικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό στον γενικό εισαγγελέα εφετών, εκτός αν θεωρεί εξ αρχής ότι υφίστανται λόγοι για την άρνηση της αναγνώρισης της δικαστικής απόφασης.

2. Ο γενικός εισαγγελέας υποβάλλει άμεσα τη δικαστική απόφαση στο ειδικό τμήμα του Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden [εφετείου Arnhem-Leeuwarden, Κάτω Χώρες] [...]

3. Το ειδικό τμήμα του Gerechtshof [εφετείου] αποφασίζει:

[...]

c. ποια θα είναι η προσαρμογή της επιβληθείσας κατά την τέταρτη, πέμπτη ή έκτη παράγραφο στερητικής της ελευθερίας ποινής.

4. Αν η διάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι ανώτερη από την ανώτατη διάρκεια της προβλεπόμενης από το ολλανδικό δίκαιο ποινής για την οικεία αξιόποινη πράξη, η διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής μειώνεται στην ανώτατη αυτή διάρκεια.

5. Όταν ο καταδικασθείς παραδίδεται έναντι εγγυήσεως διαμεταγωγής κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, του [OLW], δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 4, αλλά πρέπει να εξεταστεί αν η επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή ταυτίζεται με εκείνη που θα επιβαλλόταν στις Κάτω Χώρες για την οικεία αξιόποινη πράξη. Κατά το μέτρο που κρίνεται αναγκαίο, η ποινή προσαρμόζεται αναλόγως, λαμβανομένων συναφώς υπόψη των απόψεων που επικρατούν στο κράτος μέλος εκδόσεως όσον αφορά τη σοβαρότητα της πράξεως.

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

15 Στις 3 Μαρτίου 2017 ο Judge of the Canterbury Crown Court (δικαστής του ανώτερου ποινικού δικαστηρίου της περιφέρειας του Canterbury) εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εις βάρος του SF, Ολλανδού υπηκόου, ζητώντας την παράδοση του δευτέρου με σκοπό την άσκηση ποινικής διώξεως για δύο αξιόποινες πράξεις, σχετικές με τη σύσταση εγκληματικής οργανώσεως με σκοπό την εισαγωγή στο Ηνωμένο Βασίλειο, αφενός, τεσσάρων κιλών ηρωίνης και, αφετέρου, δεκατεσσάρων κιλών κοκαΐνης.

16 Στις 30 Μαρτίου 2017 ο officier van justitie (εισαγγελέας, Κάτω Χώρες) ζήτησε από τη δικαστική αρχή εκδόσεως την παροχή της εγγυήσεως που διαλαμβάνεται στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του OLW.

17 Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 2017, το Home Office (Υπουργείο Εσωτερικών, Ηνωμένο Βασίλειο, στο εξής: Υπουργείο Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου) απάντησε ως εξής:

«[...]

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεσμεύεται να προβεί στη διαμεταγωγή του SF στις Κάτω Χώρες, εφόσον επιβληθεί σε αυτόν στερητική της ελευθερίας ποινή στο Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με το άρθρο 153C του Extradition Act 2003 (νόμου του 2003 περί εκδόσεως), μόλις καταστεί ευλόγως δυνατόν μετά από την περάτωση της ποινικής διαδικασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την ολοκλήρωση κάθε άλλης διαδικασίας όσον αφορά την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητήθηκε η παράδοση.

Τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την ποινή η οποία ενδεχομένως θα επιβληθεί εις βάρος του SF θα κοινοποιηθούν όταν αυτός θα διαμεταχθεί στις Κάτω Χώρες. Θεωρούμε ότι η παράδοση βάσει της αποφάσεως-πλασιού [2002/584] δεν επιτρέπει στις Κάτω Χώρες να μεταβάλουν τη διάρκεια της ποινής η οποία ενδεχομένως θα επιβληθεί από δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου.»

18 Αφού του ζητήθηκε να διευκρινίσει τη φράση «κάθε άλλη διαδικασία», κατά την έννοια του άρθρου 153C του νόμου του 2003 περί εκδόσεως, το Υπουργείο Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου απάντησε, με ηλεκτρονική επιστολή της 19ης Φεβρουαρίου 2018, τα ακόλουθα:

«Είμαι σε θέση να σας ανακοινώσω ότι η φράση “άλλη διαδικασία” δύναται να συμπεριλάβει:

α) την εξέταση μέτρου δήμευσης·

β) τη διαδικασία καθορισμού της διάρκειας της ποινής φυλάκισης η οποία θα πρέπει να εκτελεστεί εφόσον δεν καταβληθεί η ενδεχόμενη χρηματική ποινή·

γ) την εξάντληση των ενδεχόμενων μέσων παροχής ένδικης προστασίας· και

δ) τη λήξη οποιασδήποτε προθεσμίας πληρωμής η οποία ορίζεται σε απόφαση δήμευσης ή σε χρηματική ποινή.»

- 19 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ευθύς εξαρχής ότι, κατά τον SF, η εγγύηση διαμεταγωγής δεν πληροί τις προϋποθέσεις που επιβάλλονται τόσο με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 όσο και με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909 και ότι, κατά συνέπεια, το rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) θα έπρεπε να αρνηθεί την παράδοσή του στην αρμόδια αρχή του Ηνωμένου Βασιλείου. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, στο πλαίσιο αυτό, αν ορισμένα αποσπάσματα του κειμένου της εν λόγω εγγυήσεως είναι συμβατά με τις αποφάσεις-πλαίσια 2002/584 και 2008/909.
- 20 Όσον αφορά, αφενός, το απόσπασμα του από 20 Απριλίου 2017 εγγράφου του Υπουργείου Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά το οποίο «[το] Ηνωμένο Βασίλειο δεσμεύεται να προβεί στη διαμεταγωγή του SF στις Κάτω Χώρες, εφόσον επιβληθεί σε αυτόν στερητική της ελευθερίας ποινή στο Ηνωμένο Βασίλειο [...] μόλις καταστεί ευλόγως δυνατόν μετά από την περάτωση της ποινικής διαδικασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο και την ολοκλήρωση κάθε άλλης διαδικασίας όσον αφορά την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητήθηκε η παράδοση», το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι εγείρει το ζήτημα του χρονικού σημείου κατά το οποίο το κράτος μέλος εκδόσεως πρέπει να προβεί στη διαμεταγωγή, προς το κράτος μέλος εκτελέσεως, του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση, προκειμένου να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο που θα επιβληθεί εις βάρος του.
- 21 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επικαλείται την απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017, van Vemde (C-582/15, EU:C:2017:37), και εκτιμά ότι τέτοια υποχρέωση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως δεν μπορεί να υφίσταται προτού η απόφαση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο καταστεί αμετάκλητη.
- 22 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το κράτος μέλος που εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, ως κράτος μέλος στο οποίο θα εκδοθεί μεταγενέστερα η δικαστική απόφαση, δύναται, στο πλαίσιο της εγγυήσεως που διαλαμβάνεται στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, να εξαρτά τη διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως από την προϋπόθεση ότι όχι μόνον η καταδικαστική απόφαση σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας έχει καταστεί αμετάκλητη, αλλά και ότι κάθε άλλη διαδικασία σχετική με την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητήθηκε η παράδοση, όπως η διαδικασία κατασχέσεως, έχει περατωθεί οριστικά.
- 23 Κατά το αιτούν δικαστήριο, μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο σκοπός να καταστεί ευχερέστερη η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος, ο οποίος επιδιώκεται τόσο με το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 όσο και με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909, επιτάσσει τη διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως μόλις καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, χωρίς να αναμένεται η έκβαση άλλων διαδικασιών σχετικών με την αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 24 Κατά το δικαστήριο αυτό, μπορεί επίσης να υποστηριχθεί ότι η διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως μόλις καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας δύναται να υπονομεύσει τον σκοπό που συνίσταται, σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ, στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης μέσω της θέσπισης μέτρων καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι, αν το κράτος μέλος που εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, ως κράτος μέλος στο οποίο θα εκδοθεί μεταγενέστερα η απόφαση, πρέπει να κινήσει διαδικασία

δημεύσεως ερήμην του οικείου προσώπου, θα μπορούσε να αντιμετωπίσει λόγω της απουσίας αυτής δυσχέρειες πρακτικής φύσεως και απτόμενες της αποδεικτικής διαδικασίας, οι οποίες ενδέχεται να το αναγκάσουν να παραιτηθεί από τη διεξαγωγή της συγκεκριμένης διαδικασίας.

- 25 Όσον αφορά, αφετέρου, το απόσπασμα του από 20 Απριλίου 2017 εγγράφου του Υπουργείου Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά το οποίο «παράδοση βάσει της αποφάσεως-πλαίσιο [2002/584] δεν επιτρέπει στις Κάτω Χώρες να μεταβάλουν τη διάρκεια της ποινής η οποία ενδεχομένως θα επιβληθεί από δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου», το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι εγείρει το ζήτημα αν το κράτος μέλος εκτελέσεως, αφού παραδώσει το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ένταλμα, υπό την εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, δύναται, βάσει του άρθρου 25 της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909, να προσαρμόσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας το οποίο θα επιβληθεί στο πρόσωπο αυτό στο κράτος μέλος εκδόσεως πέραν του επιτρεπομένου βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909 ορίου.
- 26 Το αιτούν δικαστήριο προσθέτει, συναφώς, ότι από τις κοινοβουλευτικές εργασίες που προηγήθηκαν της θεσπίσεως του WETS προκύπτει ότι, κατά τον Ολλανδό νομοθέτη, το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909 παρέχει τη δυνατότητα διατηρήσεως της πολιτικής η οποία είχε υιοθετηθεί έναντι των Ολλανδών υπηκόων πριν από την εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο και βάσει της οποίας οι αλλοδαπές ποινικές καταδίκες μετατρέπονται στην ποινή που συνήθως επιβάλλεται εντός των Κάτω Χωρών για παρόμοια αξιόποινη πράξη, η δε πολιτική αυτή κατοχυρώνεται επί του παρόντος με το άρθρο 2:11, παράγραφος 5, του εν λόγω νόμου. Σκοπός της ρυθμίσεως είναι η ίση μεταχείριση του Ολλανδού υπηκόου ο οποίος πρέπει να παραδοθεί και ο οποίος θα μπορούσε επίσης να δικασθεί στις Κάτω Χώρες και του Ολλανδού υπηκόου που δικάζεται στις Κάτω Χώρες. Το αιτούν δικαστήριο δεν είναι βέβαιο ότι το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909 μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια αυτή.
- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχουν τα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο [2002/584] και τα άρθρα 1, στοιχεία α' και β', 3, παράγραφοι 3 και 4, και 25 της αποφάσεως-πλαίσιο [2008/909] την έννοια ότι το κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, ως κράτος εκδόσεως, σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκτελέσεως εξήρτησε την παράδοση υπηκόου του, με σκοπό τη δίωξη αυτού, από την οριζόμενη στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο [2002/584] εγγύηση ότι ο ενδιαφερόμενος, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, πρέπει να προβεί πράγματι στη διαμεταγωγή του ενδιαφερομένου –αφότου η καταδίκη του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας έχει καταστεί αμετάκλητη– μόνο μόλις ολοκληρωθεί αμετάκλητα “κάθε άλλη διαδικασία σχετική με την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητήθηκε η παράδοση” –όπως μια διαδικασία δημεύσεως;
- 2) Έχει το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαίσιο [2008/909] την έννοια ότι, όταν κράτος μέλος έχει παραδώσει υπηκόο του υπό την εγγύηση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο [2002/584], μπορεί, ως κράτος εκτελέσεως, να εξετάσει στο πλαίσιο της αναγνωρίσεως και εκτελέσεως της αποφάσεως που εκδόθηκε κατά του προσώπου αυτού –κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο [2008/909]– αν η στερητική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε στο πρόσωπο αυτό αντιστοιχεί σε εκείνην που θα είχε επιβληθεί εντός του κράτους εκτελέσεως για την εν λόγω πράξη και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να προσαρμόσει αναλόγως την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή;»

Επί του παραδεκτού της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως

- 28 Η Ολλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη.
- 29 Αφενός, η κυβέρνηση αυτή φρονεί ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς. Στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο οφείλει να εκτιμήσει αν η παρασχεθείσα από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος εγγύηση είναι σύμφωνη με το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584. Στη διάταξη αυτή, όμως, δεν διατυπώνεται καμία απαίτηση όσον αφορά τόσο το χρονικό σημείο της διαμεταγωγής του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως όσο και την εκτέλεση, μετά τη διαμεταγωγή, της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που του επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος. Επομένως, το αντικείμενο των εν λόγω ερωτημάτων δεν εμπίπτει στον έλεγχο που πρέπει να διενεργηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, όσον αφορά δε το δεύτερο ερώτημα, αυτό εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909.
- 30 Η Ολλανδική Κυβέρνηση φρονεί, αφετέρου, ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα είναι υποθετικής φύσεως. Κατά την κυβέρνηση αυτή, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το αιτούν δικαστήριο θα εκδώσει την απόφασή του σχετικά με την παράδοση στο κράτος μέλος εκδόσεως του προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως στο πλαίσιο ποινικής διώξεως, δεν είναι βέβαιο ότι το πρόσωπο αυτό θα καταδικασθεί και, συνεπώς, ότι θα πρέπει να διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως. Επομένως, δεν είναι βέβαιη η σημασία άλλων διαδικασιών σε σχέση με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, όπως επίσης δεν είναι βέβαιη και η σημασία της προσαρμογής της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που ενδεχομένως θα επιβληθεί.
- 31 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ συνεργασίας μεταξύ αυτού και των εθνικών δικαστηρίων, απόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της μέλλουσας να εκδοθεί δικαστικής αποφάσεως, να εκτιμήσει, με γνώμονα τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δίκης του αποφάσεως όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο οφείλει, καταρχήν, να αποφανθεί επ' αυτών [αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, ΑΥ (Ένταλμα συλλήψεως – Μάρτυρας), C-268/17, EU:C:2018:602, σκέψη 24, και της 10ης Δεκεμβρίου 2018, Wightman κ.λπ., C-621/18, EU:C:2018:999, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 32 Επομένως, τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο, εντός του πραγματικού και νομοθετικού πλαισίου το οποίο αυτό προσδιορίζει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο δύναται να μην αποφανθεί επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου μόνον όταν προκύπτει προδήλως ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμη όταν το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που του είναι αναγκαία για να δώσει χρήσιμη απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα [αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, ΑΥ (Ένταλμα συλλήψεως – Μάρτυρας), C-268/17, EU:C:2018:602, σκέψη 25, και της 24ης Οκτωβρίου 2018, ΧC κ.λπ., C-234/17, EU:C:2018:853, σκέψη 16 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 33 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο παρέσχε στο Δικαστήριο τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου το δεύτερο να δώσει χρήσιμη απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα και εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η ερμηνεία των διατάξεων τις οποίες αφορούν τα υποβληθέντα ερωτήματα είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Επιπλέον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 30 των προτάσεών του, οι απαντήσεις

του Δικαστηρίου στα ερωτήματα που αφορούν το περιεχόμενο, αφενός, του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 και, αφετέρου, του άρθρου 25 της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909 δύνανται να έχουν άμεση επίπτωση στη συνέχεια που πρέπει να δοθεί από το αιτούν δικαστήριο στο επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ουδεμία σχέση έχουν με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης. Εξάλλου, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, μολονότι είναι αδύνατο, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, να προβλεφθεί, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του τεκμηρίου αθωότητας, αν ο SF θα κριθεί ένοχος για τις αξιόποινες πράξεις που του προσάπτονται και, κατά μείζονα λόγο, να καθορισθεί αν θα του επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο στερητικό της ελευθερίας, εντούτοις ο υποθετικός χαρακτήρας αυτός είναι συμφυής με τη συνήθη διεξαγωγή μιας ποινικής διαδικασίας και, ιδίως, με κάθε εγγύηση παρεχόμενη βάσει του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της Ολλανδικής Κυβερνήσεως ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα είναι υποθετικά, λόγω της αβέβαιης έκβασης της ποινικής διαδικασίας, είναι αλυσιτελές.

- 34 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 35 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι το δίκαιο της Ένωσης στηρίζεται στη θεμελιώδη παραδοχή ότι κάθε κράτος μέλος αποδέχεται από κοινού με τα λοιπά κράτη μέλη και αναγνωρίζει ότι τα εν λόγω κράτη αποδέχονται από κοινού με αυτό μια σειρά κοινών αξιών επί των οποίων στηρίζεται η Ένωση, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2 ΣΕΕ. Η παραδοχή αυτή συνεπάγεται και δικαιολογεί την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των εν λόγω αξιών και, επομένως, ως προς την τήρηση του δικαίου της Ένωσης που υλοποιεί τις αξίες αυτές [αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 35, και της 15ης Οκτωβρίου 2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, σκέψη 45].
- 36 Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως, η οποία στηρίζεται στην πρώτη, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 36, και της 15ης Οκτωβρίου 2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, σκέψη 46].
- 37 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 5, έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως, η οποία είχε υπογραφεί στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957, από σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 39, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 38 Ως εκ τούτου, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 κατατείνει, μέσω της καθιερώσεως ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση να καταστεί χώρος

ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάσει του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 40, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 39 Στον ρυθμιζόμενο από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 τομέα, η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 6, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου αυτής, που θεσπίζει τον κανόνα κατά τον οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας αυτής αποφάσεως-πλαισίου. Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο για τους εξαντλητικώς προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584 λόγους μη εκτελέσεως. Εξάλλου, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτελέσεως έχει προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 41· της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, σκέψη 28, και της 15ης Οκτωβρίου 2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, σκέψη 48].
- 40 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 προβλέπει ρητώς τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτελέσεως (άρθρο 3) και τους λόγους προαιρετικής μη εκτελέσεως (άρθρα 4 και 4α) του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις (άρθρο 5). Μολονότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως διαπνέει την όλη οικονομία της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, εντούτοις, η αναγνώριση αυτή δεν συνεπάγεται απόλυτη υποχρέωση εκτελέσεως του εκδοθέντος εντάλματος συλλήψεως (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 2010, B., C-306/09, EU:C:2010:626, σκέψη 50, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, σκέψεις 29 και 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Πράγματι, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 επιτρέπει, σε ειδικές περιπτώσεις, στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να αποφασίζουν ότι ποινή επιβληθείσα στο κράτος μέλος εκδόσεως μπορεί να εκτίεται στο κράτος μέλος εκτελέσεως. Τούτο ισχύει, ειδικότερα, βάσει του άρθρου της 4, σημείο 6, και του άρθρου της 5, σημείο 3 (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 2010, B., C-306/09, EU:C:2010:626, σκέψεις 51 και 52, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Sut, C-514/17, EU:C:2018:1016, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η τελευταία αυτή διάταξη ορίζει, ως εγγύηση που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις, μεταξύ των οποίων και η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, τη διαμεταγωγή προς το κράτος μέλος εκτελέσεως του προσώπου το οποίο είναι υπήκοος ή κάτοικος του τελευταίου κράτους μέλους και κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς τον σκοπό της διώξεως, προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 42 Απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί με γνώμονα τα προεκτεθέντα.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 43 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 3, καθώς και με το άρθρο 1, στοιχείο α', το άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, και το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος εκτελέσεως εξαρτά την παράδοση υπηκόου ή κατοίκου του κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως από την

προϋπόθεση της διαμεταγωγής του προσώπου αυτού, κατόπιν ακροάσεώς του, στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος υποχρεούται να προβεί στη διαμεταγωγή μόνον από του χρονικού σημείου κατά το οποίο όχι μόνον θα καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη του οικείου προσώπου, αλλά θα περατωθεί οριστικά και κάθε άλλη διαδικασία που εντάσσεται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

- 44 Πρέπει να επισημανθεί ότι στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 δεν διευκρινίζεται το χρονικό σημείο κατά το οποίο το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που είναι εκτελεστό υπό την προϋπόθεση της παροχής εγγυήσεως, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, πρέπει να διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 45 Πράγματι, το γράμμα της διατάξεως αυτής απλώς προβλέπει συναφώς ότι η διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως, προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, πραγματοποιείται μετά από ακρόαση του οικείου προσώπου, υπηκόου ή κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 46 Επομένως, το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να ερμηνευθεί λαμβανομένων υπόψη του πλασιού του και των σκοπών που επιδιώκονται με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο.
- 47 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 αποσκοπεί στην καθιέρωση ενός νέου απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των προσώπων που έχουν καταδικασθεί ή είναι ύποπτα για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας. Πράγματι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλασιού, σκοπός του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι να καταστήσει δυνατή τη σύλληψη και την παράδοση του καταζητουμένου ώστε, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο σκοπού, να μην παραμείνει ατιμώρητη η τελεσθείσα αξιόποινη πράξη, το δε πρόσωπο αυτό να διωχθεί ή να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε [απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2018, ΙΚ (Εκτέλεση παρεπόμενης ποινής), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, σκέψη 39].
- 48 Τούτου δοθέντος, ο νομοθέτης της Ένωσης έχει επίσης αναγνωρίσει, με το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, την ιδιαίτερη σημασία που έχει η ενίσχυση των προοπτικών κοινωνικής επανεντάξεως του υπηκόου ή του κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως, επιτρέποντάς του να εκτίσει σ' αυτό το κράτος μέλος τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας το οποίο, κατόπιν της παραδόσεώς του σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, σκέψη 62, και της 21ης Οκτωβρίου 2010, Β., C-306/09, EU:C:2010:626, σκέψη 52).
- 49 Δεύτερον, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της αποφάσεως-πλασιού 2008/909, δεδομένου ότι το άρθρο της 25 προβλέπει ότι οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή κατ' αναλογία, στο μέτρο που είναι συμβατές με τις διατάξεις της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, στην εκτέλεση των ποινών οσάκις, μεταξύ άλλων, ένα κράτος μέλος, ενεργώντας στο πλαίσιο του άρθρο 5, σημείο 3, της τελευταίας αυτής αποφάσεως-πλασιού, επιβάλλει ως προϋπόθεση για την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης τη διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο εν λόγω κράτος μέλος, προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως.

- 50 Συναφώς, από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 προκύπτει ότι αυτή έχει ως σκοπό τη θέσπιση των κανόνων βάσει των οποίων ένα κράτος μέλος μπορεί να αναγνωρίσει δικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή που επέβαλε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, προκειμένου να καταστήσει ευχερέστερη την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος.
- 51 Επομένως, η προβλεπόμενη από τον νομοθέτη της Ένωσης συνδυαστική εφαρμογή της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 και της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στη διευκόλυνση της κοινωνικής επανεντάξεως του καταδικασθέντος. Κατά τα λοιπά, η επανένταξη είναι προς το συμφέρον όχι μόνον του καταδικασθέντος, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης εν γένει (πρβλ. αποφάσεις της 23ης Νοεμβρίου 2010, Τσακουρίδης, C-145/09, EU:C:2010:708, σκέψη 50, και της 17ης Απριλίου 2018, B και Vomero, C-316/16 και C-424/16, EU:C:2018:256, σκέψη 75).
- 52 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο της 3, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, η απόφαση-πλαisiό 2008/909 έχει εφαρμογή μόνον ως προς την αναγνώριση καταδικαστικών αποφάσεων και την εκτέλεση ποινών, κατά την έννοια της ίδιας αυτής αποφάσεως-πλαisiού (απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017, van Vemde, C-582/15, EU:C:2017:37, σκέψη 23). Το άρθρο 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 ορίζει, όμως, ως «καταδικαστική απόφαση» την εκδοθείσα από δικαστήριο του κράτους εκδόσεως αμετάκλητη απόφαση, με την οποία επιβάλλεται ποινή κατά φυσικού προσώπου. Το γεγονός ότι η διάταξη αυτή κάνει λόγο περί του «αμετάκλητου» χαρακτήρα της οικείας αποφάσεως υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία που αποδίδεται στον απρόσβλητο χαρακτήρα της καταδικαστικής αποφάσεως, αποκλεισμένων των αποφάσεων κατά των οποίων έχει ασκηθεί ένδικο μέσο (πρβλ. απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017, van Vemde, C-582/15, EU:C:2017:37, σκέψεις 23, 24 και 27).
- 53 Ως εκ τούτου, οσάκις η δικαστική αρχή εκτελέσεως, ενεργώντας στο πλαίσιο του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, έχει επιβάλει ως προϋπόθεση για την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως τη διαμεταγωγή του υπηκόου ή κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως κατά του οποίου εκδόθηκε το ένταλμα στο κράτος αυτό, προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως, η εκ μέρους του κράτους μέλους εκδόσεως διαμεταγωγή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον αφότου καταστεί αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση περί επιβολής της εν λόγω ποινής, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως.
- 54 Εξάλλου, ο σκοπός που συνίσταται στο να καταστεί ευχερέστερη η κοινωνική επανένταξη του οικείου προσώπου, ο οποίος επιδιώκεται τόσο με το άρθρο 5, σημείο 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού όσο και με τις εφαρμοστέες διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909, δυνάμει του άρθρου 25 της τελευταίας, επιτάσσει, σε περίπτωση εφαρμογής της εγγυήσεως του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, η διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν αφότου καταστεί αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση περί επιβολής της εν λόγω ποινής.
- 55 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909, κατά το οποίο το γεγονός ότι, πέραν της ποινής, επιβάλλεται πρόστιμο ή δήμευση, που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί, ανακτηθεί ή εκτελεσθεί, δεν εμποδίζει τη διαβίβαση καταδικαστικής αποφάσεως εκδοθείσας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος προς το κράτος μέλος εκτελέσεως, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχεία γ' και δ', της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού.
- 56 Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία αποδειχθεί ότι η παρουσία του προσώπου στο οποίο επιβλήθηκε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, ενώ η απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η ποινή ή το μέτρο δεν μπορεί πλέον να προσβληθεί δικαστικώς, απαιτείται στο κράτος μέλος αυτό ενόψει άλλων

διαδικασιών που εντάσσονται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, όπως ο καθορισμός παρεπόμενης ποινής ή παρεπόμενου μέτρου, τότε ο σκοπός ο οποίος συνίσταται στο να καταστεί ευχερέστερη η κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος και ο οποίος επιδιώκεται με το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 πρέπει να σταθμισθεί τόσο με την αποτελεσματικότητα της ποινικής δίωξης, προκειμένου να διασφαλισθεί η πλήρης και αποτελεσματική καταστολή της αξιόποινης πράξεως λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, όσο και με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του οικείου προσώπου.

- 57 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 και από το άρθρο 3, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909, οι εν λόγω αποφάσεις-πλαίσια δεν μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να θίγεται η υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τηρήσεως των θεμελιωδών νομικών αρχών που κατοχυρώνονται στην έννομη τάξη της Ένωσης.
- 58 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι κανόνες του παραγώγου δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται τηρουμένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αναπόσπαστο μέρος των οποίων αποτελεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας που απορρέουν από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψη 60).
- 59 Επομένως, στο πλαίσιο της μνημονευθείσας στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως σταθμίσεως, απόκειται στη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος να εκτιμήσει αν οι συγκεκριμένοι λόγοι που αφορούν τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του οικείου προσώπου ή την ορθή απονομή της δικαιοσύνης καθιστούν απαραίτητη την παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, αφότου η καταδικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη και έως ότου περατωθούν οριστικά άλλες διαδικασίες που εντάσσονται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 60 Αντιθέτως, δεν επιτρέπεται στη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, στο πλαίσιο της εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, ερμηνευόμενο με γνώμονα τον σκοπό που συνίσταται στη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξεως του καταδικασθέντος, να αναβάλλει συστηματικά και άνευ ετέρου τινός τη διαμεταγωγή του οικείου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως κατά τον χρόνο οριστικής περατώσεως των λοιπών διαδικασιών που εντάσσονται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 61 Στο πλαίσιο αυτό, η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος πρέπει να λάβει υπόψη, προς τον σκοπό της σταθμίσεως στην οποία οφείλει να προβεί, τη δυνατότητα να τεθούν σε εφαρμογή οι υφιστάμενοι επί ποινικών υποθέσεων μηχανισμοί συνεργασίας και αμοιβαίας συνδρομής που προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, *Petruhhin*, C-182/15, EU:C:2016:630, σκέψη 47). Συναφώς, επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909, η αναγνώριση και η εκτέλεση χρηματικών ποινών και αποφάσεων περί δημεύσεως σε άλλο κράτος μέλος βασίζεται, ειδικότερα, στην απόφαση-πλαίσιο 2005/214 και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783. Επιπλέον, η οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 130, σ. 1), ο σκοπός της οποίας συνίσταται στη διευκόλυνση και επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών βάσει των αρχών της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και της αμοιβαίας αναγνωρίσεως (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, *Gavanozov*, C-324/17, EU:C:2019:892, σκέψη 35), προβλέπει, στο άρθρο 24,

την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας με σκοπό την εξέταση υπόπτου ή διωκόμενου προσώπου με εικονοηλεκτρονική ή με άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση, οι δε πρακτικές ρυθμίσεις σχετικά με την εξέταση συμφωνούνται μεταξύ της αρχής εκδόσεως και της αρχής εκτελέσεως.

- 62 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 3, καθώς και με το άρθρο 1, στοιχείο α', το άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, και το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος εκτελέσεως εξαρτά την παράδοση υπηκόου ή κατοίκου του κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως από την προϋπόθεση της διαμεταγωγής του προσώπου αυτού, κατόπιν ακροάσεώς του, στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος υποχρεούται να προβεί στη διαμεταγωγή μόλις καταστεί αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, εκτός αν συγκεκριμένοι λόγοι απότομοι του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας του καταδικασθέντος ή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης καθιστούν απαραίτητη την παρουσία του προσώπου αυτού στο εν λόγω κράτος έως την οριστική περάτωση άλλων διαδικασιών που εντάσσονται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 63 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως εξαρτάται από την προϋπόθεση του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, το κράτος μέλος εκτελέσεως, προκειμένου να εκτελέσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος εις βάρος του καταδικασθέντος προσώπου, δύναται, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909, να προσαρμόσει τη χρονική διάρκεια της ποινής προκειμένου να αντιστοιχεί σε εκείνη της ποινής η οποία θα επιβαλλόταν για την οικεία αξιόποινη πράξη στο κράτος μέλος εκτελέσεως.
- 64 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 επιτρέπει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως να προσαρμόσει την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, εφόσον η χρονική διάρκειά της δεν είναι συμβατή με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως. Ωστόσο, η ως άνω αρχή δύναται να αποφασίσει την προσαρμογή μιας τέτοιας ποινής μόνον εφόσον αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα βάσει του εθνικού δικαίου της, η δε προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα βάσει του δικαίου του κράτους εκτελέσεως. Στο πλαίσιο αυτό, με το άρθρο 8, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 διευκρινίζεται ότι η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι βαρύτερη της επιβληθείσας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη χρονική διάρκειά της.
- 65 Επομένως, το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909 προβλέπει αυστηρές προϋποθέσεις για την προσαρμογή, από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως, της ποινής που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, οι οποίες συνιστούν τις μόνες εξαιρέσεις από την υποχρέωση που υπέχει καταρχήν η εν λόγω αρχή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, να αναγνωρίσει την απόφαση που της διαβιβάσθηκε και να εκτελέσει την ποινή της οποίας η χρονική διάρκεια και η φύση αντιστοιχούν προς εκείνες που προβλέπονται στην απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος (πρβλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψη 36).

- 66 Ως εκ τούτου, η προβαλλόμενη από την Ολλανδική Κυβέρνηση ερμηνεία, κατά την οποία το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαϊσίου 2008/909 επιτρέπει, στην περίπτωση προσώπου που παραδίδεται στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος υπό την εγγύηση διαμεταγωγής, την προσαρμογή της ποινής από το κράτος μέλος εκτελέσεως πέραν των περιπτώσεων που προβλέπει το άρθρο 8 της εν λόγω αποφάσεως-πλαϊσίου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι θα καθιστούσε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τη διάταξη αυτή και, ιδίως, την αρχή της αναγνώρισεως της καταδικαστικής αποφάσεως και της εκτελέσεως της ποινής, που διατυπώνεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου.
- 67 Κατά συνέπεια, το κράτος μέλος εκτελέσεως δεν δύναται να αρνηθεί την παράδοση του οικείου προσώπου απλώς και μόνον επειδή το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος διατυπώνει, με την εγγύηση που παρέχει βάσει του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, επιφύλαξη ως προς τη δυνατότητα προσαρμογής, από το κράτος μέλος εκτελέσεως, της ποινής που ενδεχομένως θα επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως, πέραν των περιπτώσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαϊσίου 2008/909.
- 68 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαϊσίου 2008/909 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης εξαρτάται από την προϋπόθεση του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, το κράτος μέλος εκτελέσεως, προκειμένου να εκτελέσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος εις βάρος του καταδικασθέντος, δύναται να προσαρμόσει τη χρονική διάρκεια της ποινής αυτής μόνον υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2008/909.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 69 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο της 1, παράγραφος 3, καθώς και με το άρθρο 1, στοιχείο α', το άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, και το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαϊσίου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με την απόφαση-πλαϊσίο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος εκτελέσεως εξαρτά την παράδοση υπηκόου ή κατοίκου του κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης από την προϋπόθεση της διαμεταγωγής του προσώπου αυτού, κατόπιν ακροάσεώς του, στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα του επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος υποχρεούται να προβεί στη διαμεταγωγή μόλις καταστεί αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, εκτός αν συγκεκριμένοι λόγοι απτόμενοι του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας του καταδικασθέντος ή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης καθιστούν απαραίτητη την

παρουσία του προσώπου αυτού στο εν λόγω κράτος έως την οριστική περάτωση άλλων διαδικασιών που εντάσσονται στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας σχετικά με την αξιόποινη πράξη λόγω της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.

- 2) Το άρθρο 25 της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως εξαρτάται από την προϋπόθεση του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, το κράτος μέλος εκτελέσεως, προκειμένου να εκτελέσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος εις βάρος του καταδικασθέντος, δύναται να προσαρμόσει τη χρονική διάρκεια της ποινής αυτής μόνον υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2008/909, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299.

(υπογραφές)